

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα

εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βενετία καὶ Βενετίδες. — Ἡ Διευθύντρια τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
παρὰ τῆ βασιλείᾳ τῆς Ρουμανίας. — Ἡ μέση τῶν θηλείων παιδεύσις ἐν Γαλ-
λίᾳ. — Μὲ τί ὁμοιάζει, ποίημα (ὑπὸ Κρυσταλλίης Χρυσοβέργης). — Ἑλληνικὴ
προλῦτις τῆς φιλολογίας. — Ποικιλία. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. —
Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΒΕΝΕΤΙΑ ΚΑΙ ΒΕΝΕΤΙΔΕΣ

Α'

Ὡς συμπλεγμα γραφικώτατον καλλιμόρφων Ναϊάδων, αἴτι-
νες τείνουσιν ἀλλήλαις τὰς χεῖρας καὶ σχηματίζουσι χορὸν ἄρ-
μονικὸν ἐπὶ τοῦ σαπφειρίου θόλου τοῦ βασιλείου τῆς Ἀμφι-
τρίτης, ἐπεκτείνει ἡ Βενετία τὰ ἀπειράριθμα νησιδιὰ τῆς, τὰ
διὰ παντοειδῶν γεφυρῶν συμπλεκόμενα ἀνὰ τὸ βορειοδυτικὸν
βάθος τοῦ Ἀδριατικοῦ.

Ὁ λόγος πρὸς ἀπεικόνισιν καὶ διὰ τῆς γραφῆς παράστασιν
τῆς πρώτης ἀπόψεως τῆς πόλεως ταύτης ἀποβαίνει ὄργανον πολὺ
πρωτόν, πολὺ ἀσθενές. Ἡ αἴσθησις τῆς ὁράσεως εὐρίσκειται πρῶ-
τον, ἢ δὴ πρὸ κόσμου τινὸς ἀγνώστου τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμα,
πρὸ τμήματος γῆς, τὸ ὁποῖον σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν καὶ
βῆμα πρὸς βῆμα διαφιλονεικεῖ ἢ ἀπέραντος τῶν ὑδάτων ἕκτασις.

Ὁ ὀφθαλμὸς ἀδυνατεῖ τὸ πρῶτον νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς τὴν
θέαν τῶν ἐκ τῶν θαλασσίων κόλπων ἀναδυομένων οἰκιῶν, τῶν ἐκ
τῶν ὑγρῶν στέρνων τοῦ τριανοφόρου θεοῦ προεκβαλλόντων δα-
συλλίων, ὧν ἡ ποικιλία τοῦ σχήματος καὶ αἱ ἀπειράριθμοι τοῦ
πρασίνου ἀποχρώσεις, ἀποτελοῦσιν τὴν γραφικωτέραν εἰκόνα, ἣν
ἡ καλλιτέχνης τοῦ Θεοῦ φαντασίᾳ ἠδύνατο ἐν στιγμῇ ἐξόχου
ψυχικῆς γαλήνης καὶ ἑναρμονίου ἐκστάσεως νὰ δημιουργήσῃ.

Πράσινον, κυανοῦν, λευκόν. Ἰδοὺ τὰ τρία χρώματα, ἅτινα
καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῶν ἀπειρῶν ἀποχρώσεων αὐτῶν κατα-
κλινοῦσι τὴν ὄρασιν ὡς ἡ ὑψίστη τῆς σιγῆς ποιήσεως ἐκφρα-
σις καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος ἐκτοξεύει φιλομειδῆς τὰ πύρινα
βέλη του.

Ὁ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου δι'

ἐνὸς βλέμματος περιβάλλον τὴν Βενετίαν καταλαμβάνεται ὑπὸ
αἰσθημάτων, ἅτινα πολὺ δυσχερῶς δύναται νὰ ἀναλύσῃ. Τοι-
αύτη φύσις δὲν ποιεῖ, δὲν ἐπιβάλλει περιδεῆ σεβασμὸν, δὲν
ἐκπλήσσει, μεθ' ὅλον τὸ πρωτοφανές καὶ ἀσύνηθες αὐτῆς. Γελά,
μειδιᾷ, ψάλλει, χορεύει, εὐθυμεῖ.

Ἡ ἀέναντος τῶν ὑδάτινων ρευμάτων κίνησις, οἱ μυριόχροοι ἀ-
δάμαντες, οὗς τὰ φιλήματα τοῦ ἡλίου κυλίουσιν ἐπὶ τοῦ κύμα-
τος, παριστῶσιν αὐτὴν τὴν πόλιν ἐν διαρκεῖ ταλαντεύσει, ἐν ἡ-
δυπαθεῖ λικνισμῷ.

Ἐὰν ἡ οὐρανία στέγη εἶναι γαλανή, ἢ ἐὰν λευκόνεφοι ἢ σκοτει-
νοὶ γίγαντες διατρέχωσιν αὐτήν, οἱ ὑδάτινοι τῆς πόλεως βρα-
χίονες τὴν ἀντικατοπτρίζουσι πιστῶς ὑπὸ τῶν χρυσῶν ἀκτίνων,
αἴτινες παρακολουθοῦσι τὸν κανονικὸν ροῦν τῶν, ὑπὸ τοῦς ἀργυ-
ροῦς ἐλιγμούς, οἵτινες περιπλασιοῦσι τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀεγῶως
κυλινδούμενον ὕδωρ, ὑπὸ τὰς εὐρείας ἀναλαμπὰς καὶ τὰς ἐξα-
στραπτούσας ἀντανκλάσεις, ἃς ἡ ὀρμητικώτερόν πως κυμαίνο-
μένη θάλασσα ἀποδίδει.

Χώρα ἰδρυθεῖσα καὶ ἀκμάσασα κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρό-
νους, χώρα μὴ ἐκλείψασα ἐπὶ μακρὰν ἤδη σειρὰν αἰώνων ἐκ
τῆς βίβλου τοῦ πολιτισμοῦ, χώρα διατηρήσασα ἐν τῷ ἀρχαίῳ
τιμαριωτικῷ μεγαλείῳ αὐτῆς τὴν φαιδρότητα, τὴν ζωὴν καὶ
τὴν χαρὰν, καὶ συνδυάσασα τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νεωτέρου βίου
μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ παραδόσεων τῶν πρώτων ἰδρυτῶν αὐτῆς,
χώρα ἐγτέλει, ἐν ἣ ἀναγινώσκει τις τὴν ἱστορίαν τοῦ μεσαιῶνος
ἀνὰ πᾶν βῆμα, ἀνὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ γοθικοῦ ἢ μαυριτανικοῦ
ἢ βυζαντινοῦ ρυθμοῦ μέγαρα, ἐν οἷς ἡ ζωὴ βασιλεύει ἐτι, ἀνὰ
τοὺς ναοὺς, ἀνὰ τὰς μαρμαροπλέκτους ἢ σιδηρᾶς γεφύρας, ἀνὰ
τὰς ποιητικὰς γόνδολας αἴτινες ὡς μέλανες γιγαντοσχημοὶ
ἰχθῦς μετὰ τὴν οὐρὰν πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένην διαταγίζουσι
ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, ἀνὰ πᾶν σημεῖον τὴν μεγάλην διώρυγα
ἢ τὰς στενάς θαλασσίας τῆς πόλεως ὁδοῦς, χώρα πρωτότυπος
καὶ ἰδιόρρυθμος ἐν πᾶσιν, ἀποτελεῖ τὸ μᾶλλον ἀσύνηθες φαινό-
μενον ἀνὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ὅλου.

Δεσπόζουσα ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τῆς τῆς Ἰταλίας ὅλης, ἀπο-
τελεῖ πλουσίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ κορωνίδα τοῦ Ἰταλικοῦ κρά-

τους, είναι ο λαμπρότερος και πολυτιμότερος αδάμας του Ιταλικού στέμματος.

Αδελφή νεώτερα της αρχαίας Ελλάδος, εγένετο μετά την πτώσιν και εθνικήν έκείνης εξάντλησιν ή κυρίαρχος της Μεσογείου, τάξασα υπό τας σημαίας της γίγαντας λαούς και νικηφόρος προσέλασασα μέχρι των Δαρδανελίων, μέχρις αυτής της Κωνσταντινουπόλεως.

Πόσον θλιβεράς αναμνήσεις, πόσας πικρίας, πόσας σφαγὰς όμογενών και στεναγμούς και μαρτύρια αναμνησκει ήμιν ή θριαμβευτική έκείνη περίοδος του Ένετικού κράτους.

Η Κρήτη, ή Χίος, ή Κύπρος, ή Πελοπόννησος και αί Αθήναι —ας προδοτική Έλληνας Δόγου χείρ, ή του Πελοποννησίου Μοροζίνη, ανέλαβε να καθυποτάξη, —υπεδουλώθησαν εις τον νάνον τόν πληθυσμόν, αλλά γίγαντα τὸ σθένος και τὸ πολιτικὸν φρόνημα και τὸ κατακτητικὸν πνεῦμα λαόν τουτον.

Και επέσυρε δικαίως ή Βενετία τὸν θαυμασμόν όλων τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἐθνῶν και μετεφύτευσεν αὐτῆ πρώτῃ ἀπὸ τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἀνατολῆς εις τὴν Δύσιν τὰς ρίζας τοῦ πολιτισμοῦ, και ἦναψεν αὐτῆ τὰς πρώτας δάδας, δι' ὧν διεσκεδάσθη τὸ μεσαιωνικὸν σκότος, δι' ὧν ή τέχνη και τὰ γράμματα ἠδυνήθησαν να τάμωσι τὴν ὁδὸν τῆς προόδου τῶν νεωτέρων χρόνων.

Αὐτὸς ὁ ρυθμὸς και ή ἀρχιτεκτονική τῶν ναῶν και τῶν μεγάρων της, αὐτὰ τὰ πρώτα δοκίμια τῆς τέχνης, αὐταί αἱ διὰ μωσαϊκοῦ και ψηφιδωτοῦ πρώται ἀπόπειραι τῆς παραστάσεως εἰκόνων ή ιδεῶν ἀλληγορικῶν, αὐτὸς ὁ διάσημος τοῦ Ἁγίου Μάρκου ναὸς, ἀποτελοῦσι διὰ τὸν ἐπισκέπτην τῆς Βενετίας τὴν ζῶσαν ἱστορίαν τοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς μεταφωτευθέντος ἐνταῦθα πολιτισμοῦ.

Μεθ' ὅλα ταῦτα οἱ Ένετοὶ δὲν ἀντέγραψαν πιστῶς τοὺς Βυζαντινοὺς ή τοὺς Μαυριτανοὺς, ή οἰονδήποτε ἐκ τῶν πολλῶν λαῶν, οὓς καθυπέταξαν, και δὲν ἀπεδέχθησαν ἀνεξέταστως τὰ ὑπ' ἐκείνων νομοθετημένα.

Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Μάρκου, καιτοι ἀναμνησκει ἐν πολλοῖς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τοῦ Βυζαντίου, ἔχει ἐν τούτοις ἴδιον ρυθμόν, ἰδίαν ἀρχιτεκτονικὴν, σύμφωνον ἄλλως πρὸς τὸ πνεῦμα, τὸν χαρακτήρα, τὸ κλίμα, τὸ ἀκανόνιστον και ἰδιότροπον τῆς φυσικῆς διαίρέσεως αὐτῆς τῆς χώρας.

Ὁ ἁγιος Μάρκος δὲν ἔχει τὸ μέγα, τὸ βαρῦ, τὸ ἐπιβάλλον, τὸ ἀγκῶδες, τὸ σκοτεινόν, τὸ κανονικὸν τῶν βυζαντινῶν ναῶν. Μόνον οἱ πέντε θολοὶ τοῦ ροῦλλοῦ του εἶναι καθαρῶς βυζαντινοί, ἐν ἐξαιρέσει τις και πάλιν τοὺς ἐπ' αὐτῶν πέντε σταυροὺς ἐκ μεγάλων χρυσῶν σφαιρῶν, αἵτινες προσοῖδουσιν εις τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ ναοῦ ὄψιν γελαστήν, εις αὐτὸ δὲ τὸ σύμβολον τῆς πίστεώς μας τὴν ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ θριάμβου, τοῦ φωτός, τῆς ζωῆς. Περὶ τοὺς τρούλλους, τούτους, οἷτινες και ἀποτελοῦσι τὸν ἰδίως ναόν, φαίνεται ὡς ἐπιπροσθεθὲν μετέπειτα πλούσιον περιστύλιον, συνιστάμενον ἐκ πληθῶς μικρῶν πυργίσκων, περικλειόντων πληθὸς μαρμαρινῶν ἁγίων και περιπλασιούμενον ὑπὸ πλουσίου μαρμαρίνου ὀδοντωτοῦ τριγάρπου, ρυθμοῦ γοθικοῦ, προσοῖδοντος εις τὸ ὄλον τοῦ ναοῦ πλοῦτον, χάριν, ζωὴν, ἀρμονίαν ἀληθῶς θαυμαστὴν και ἀπερίγραπτον.

Πεντακόσιοι περίπου στύλοι ἐκ μαρμάρου, ἐκ πορφυρίτου λίθου, ἐξ ἀλαβάστρου, ἐκ γρανίτου, ρυθμοῦ ἰωνικοῦ, δωρικοῦ, κορινθιακοῦ, ἐναλλάσσομένου ἀνωμάλως και ποικιλοτρόπως, ὑποστηρίζουσι τὸν πρωτότυπον και ἰδιόρρυθμον ναόν τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Και ἤδη ἐλπίζετε ὅτι δύνασθε να εἰσελθῆτε μεθ' ἡμῶν ἐντὸς αὐτοῦ; Ποῶς.

Η μαγεία και ὁ πλοῦτος τῶν χρωμάτων, αἱ ἐκ ψηφιδωτοῦ ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἐντὸς τῶν φατωματων, ἐντὸς μικρῶν κανονικῶν

φωλεῶν εἰκόνες, ἐν συνδυασμῶ μετὰ τοῦ ἀπαστράπτοντος λευκοῦ μαρμάρου και τοῦ ἀφθόνως ἀνά πᾶσαν γραμμὴν και διεύθυνσιν ἐσκορπισμένου χρυσοῦ, μᾶς ἀναγκάζουσι να μένωμεν ἐπὶ ὥρας πρὸ τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοήσεως, τοῦ ὁποίου ή γενική ἀποψις τέρπει, ἠδύνηι, μαγεύει τὴν ὄρασιν, μεθ' ὅλας τὰς τεχνικὰς ἀτελείας, μεθ' ὅλας τὰς παρατόλμους καινοτομίας. Οἱ Ἅγιοι, αἱ Παναγίαι, οἱ Χριστοὶ τῶν Βενετῶν σὰς ὑποδέχονται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ναοῦ ἐν συνοδείᾳ Δογῶν και Δογαρεσσῶν, ἐν συνοδείᾳ μαρτύρων και ἀσκητῶν.

Οἱ ζωηροὶ χρωματισμοὶ τῶν πολυτελῶν ἐσθήτων αὐτῶν, τὰ χρυσὰ και ἀργυρόστικτα ἄμφια, τὰ πλούτια και πρωτότυπα φατώματα, ἅτινα μεγαλοπρεπῶς πλασιοῦσι τὰ ποικίλα τὰς μορφὰς και παραστάσεις συμπλέγματα ταῦτα, σὰς κάμνουσι να μὴ προσέχητε εις τὰς παραδόξους μορφὰς τῶν ἁγίων, τὰς συνεχῶς γονδροειδεῖς και ἀτέγγους, τὰς δυσαναλόγους πρὸς τὰς χεῖρας ή τὴν γενικὴν τοῦ σώματος κατατομήν.

Ἐν γένει, ἐὰν ἐξετάσῃτε μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐν χρυσοῦ και πορφύρα περιβεβλημένας ἁγίας ταύτας μορφὰς, πείθεσθε ὅτι βυζαντινὸς τεχνίτης ή μαθητῆς αὐτοῦ ἔλαβεν ὡς πρότυπον τῶν ἁγίων του τὸν πρῶτον τυχόντα χυδαῖον ἀχθοφόρον, τὸν ὁποῖον ἐστόλισε πλουσίως, ἵνα τὸν καταστήσῃ σεβαστὸν πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ἀμαθοῦς ἔτι λαοῦ. Η τέχνη, ή ἀληθῆς τέχνη τοῦ κολοῦ εὐρίσκεται ἐτι εις τὰ σπάργανα. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ μεσαιῶνος δὲν ἐννοεῖ ὡς ὁ Πραξιτέλης και ὁ Φειδίας τῆς ἀρχαιότητος τὴν τελειότητα τοῦ σχήματος και τῶν γραμμῶν ἐν τῇ σωματικῇ κατατομῇ τοῦ ἀνθρώπου, θεοῦ ή ἥρωος ἀδιάφορον. Ἄδυνατεῖ να ἐννοήσῃ τὴν δύναμιν τῆς Τέχνης ἐν τῇ προσωπικότητι, ἐν τῇ μονάδι, ἐν τῷ ἀτόμῳ. Εἰς αὐτὸν ἐπιβάλλεται τὸ βάρος τῆς ὕλης, ὁ ὄγκος, ή πληθὺς. Μονὰς και ἰσχύς εἶναι τι αἰνιγματικὸν διὰ τὸν ζωγράφον τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ἴδου διατί και τὴν Παναγίαν του αὐτὴν περιβάλλει ὑπὸ πληθῆθος ἀκολούθων, γυναικῶν, ἀνδρῶν, ἀγγέλων. Ἐν τῇ πληθού τῶν προσώπων, ἐν τῷ πλούτῳ τῶν ἀμφιέσεων, ἐν τῇ γλυκεῖᾳ ζωῇ τῶν χρωματισμῶν εὐρίσκει τὴν ἀρμονίαν, ἥτις ἀληθῶς και τὸν ἐντελέστερον καλλιτέχνην θέλγει μέχρι σήμερον και μαγεύει.

Πρωτότυποι και χειραφετημένοι ἐν πᾶσιν οἱ Ένετοὶ δὲν ἐξέλεξαν ὡς προστάτην τῆς πόλεως των ἄγιόν τινά συμπολίτην των ή τοῦλάχιστον Ἰταλόν, ἀλλ' ἐδέξασε να μετακομίσωσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸν νεκρὸν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου και ἐν μεγάλῃ πόμπῃ και ἐπισημότητι να χειροτονήσωσι τὸν ἐκ Συρίας ἀπόστολον και εὐαγγελιστὴν προστάτην τῆς τότε θαλασσοκρατείας Βενετίας.

Ἡθελῆ τις πιστεύσει, ὅτι μαγευθέντες ἐκ τοῦ ὠραίου οὐρανοῦ, ἐκ τῆς γελαστῆς φύσεως τῆς πατρίδος τοῦ ἁγίου και φοβούμενοι μὴ οὗτος ἀθυμήσῃ ή νοσταλγῆσῃ, ἴδρυσαν αὐτῶ τὸν περικαλλῆ και γελαστὸν τοῦτον ναόν, ἐν ᾧ ή τέχνη και ή φαντασία τόσα συνεσώρευσαν πλοῦτη, τόσην ποικιλίαν, τόσην πρωτοτυπίαν, τόσην ἰδεώδη γραφικότητα. Οἱ φλέγοντες και ζωηροὶ χρωματισμοί, ή ἐξωτερική και ἐσωτερική τοῦ ναοῦ δι' ἀπαστράπτοντων μωσαϊκῶν ἐπίστρωσις, αἱ ἀπειροπληθεῖς τριχαπτοειδεῖς μαρμαρίνοι ταινίαι, αἱ ἀνάγλυφοι στοαί, οἱ ὀλόχρυσοι και ἐκ πολυτίμου ξύλου θρόνοι, οἱ διάτρητοι ἐξῶσται, αἱ γοθικοῦ ή ἀραβικοῦ ρυθμοῦ θύραι, ὧν ἐκάστη περιβάλλεται και ὑπὸ παρελάσεως ὅλης ἀποστόλων, οἱ ἐπὶ τοῦ προστόου τέσσαρες ἄκλιμοι και σφριγγόντες σχεδὸν χρυσοὶ ἵπποι, οὓς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπίσης μετήνεγκον, πάντα ταῦτα ἀποπνέουσιν εὐθυμίαν, χαρὰν, ζωὴν, και σφριγγὸς μεσημβρινῶν χωρῶν και ὁ ἁγιος Μάρκος εὐρίσκεται βεβαίως ἐν τόπῳ οἰκείῳ, ἀφοῦ ἄλλως και τόσαι θριαμβευτικὰ και νικηφόροι ἑορταὶ ἐγένοντο ὑπὸ τὴν στέγην και προστασίαν του.

Εἰς τὰ ἀπειροπληθῆ τῶν ἁγίων συμπλέγματα ή πληθὺς τῶν γυναικείων προσώπων προδίδει, ὅτι ή γυνή κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀν' οὐχὶ δι' ἄλλο, βεβαίως ὅμως ὡς κόσμος πολύτιμος και ὡς ἀπαραίτητος τοῦ καλοῦ παραγῶν ἔθεωρεῖτο.

Και ὄντως οἱ Ένετοί, λαὸς ζῶν και ὄρων ἐν τῇ θαλάσῃ, λαὸς μάχιμος και ἠρωϊκός, ἐλαχίστην ἀπέδιδε σημασίαν εις τὴν γυναικίαν, ἐλάχιστα ἠσχολήθη εις τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν αὐτῆς.

Οἱ πρώτοι ἐν τούτοις ἴδρυται τῆς πόλεως εις γυναῖκα ἀποδίδουσιν αὐτὴν τὴν σωτηρίαν των ἀπὸ τῆς Φραγκικῆς δυναστείας. «Ibi una senulla derelicta». Μία μόνη γραῖα ἔμεινε, λέγουσι τὰ χρονικὰ τῆς Βενετίας, ὅτε ὁ Πιπίνος μετὰ τὰ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματα κατεδίωξε τοὺς Ένετούς, οἷτινες και ἠναγκάσθησαν να ζητήσωσιν ἄσυλον ἐν Ριάλτῳ. Μία μόνη γραῖα, ἀλλὰ πολυμήχανος, ἔμεινε ἐν τῇ ἐγκαταλειφθείσῃ παρὰ πάντων πρωτεύουσῃ, περιφρονήσασα τὸν μαινόμενον ἐχθρὸν και συλλαβοῦσα τὴν τολμηρὰν ἰδέαν τῆς δι' ἀπάτης καταστροφῆς τοῦ στρατοῦ του. «Θέλεις να καταδιώξῃς τοὺς Ένετούς εις τὸ τελευταῖον ἄσυλόν των; εἶπε πρὸς τὸν Πιπίνον ή πανοῦργος γραῖα. Ρίψε μίαν ξυλίνην γέφυραν ἐπὶ τῆς χωριζούσης τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ριάλτου θαλάσσης και θὰ ἴδῃς τὸν στρατὸν σου προβαίνοντα νικηφόρον κατὰ τῶν Ένετῶν».

Πρώτῃ ἐπέβη τῆς γεφύρας αὐτῆ. Ὅτε ὁ ἀφίκετο ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν ὄχθης οἱ ἵπποι τοῦ στρατοῦ, πτοηθέντες ἐκ τοῦ θορόθου τῶν κυμάτων και τοῦ τριγμοῦ τῶν κλονιζομένων σανίδων, ἐρρίφθησαν εις τὴν θάλασσαν και αὐτῆς τῆς γεφύρας καταποντισθεῖσης ἐκ τοῦ βάρους.

Οὕτως ή παράδοσις αὐτῆ ἀποδίδει εις τὴν γυναῖκα τὸν τιμητικὸν τίτλον τῆς ἀπελευθερωτριάς τῆς πατρίδος, ὑποδεικνύουσα ἴσως εις τοὺς μεταγενεστέρους, ὅτι δὲν ὤφειλον να παραμελήσωσι τὸ γυναικεῖον φύλον, ὡς πολῦτιμον παράγοντα διὰ τὴν εὐημερίαν και ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΗΣ « ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » ΠΑΡΑ ΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣῃ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὁ οὐρανὸς ήτο θολός, σκοτεινός, φέρων σύνοφρος τὴν ἐκ φαινομένων νεφῶν στολὴν του. Η βροχὴ ἐπιπτεν ἀραιά, πλην συνηχίς, μονότονος, ἀνὰ σταγόνας πλαταγίζουσας και σχηματιζουσας κυλινδρικές μικρὰς ὄπας ἀνά τὰς θαλασσίας ὁδοὺς και λεωφόρους τῆς Βενετίας. Αἱ γόνδολαι, μετὰ τὸ μαῦρον, τὸ σκοτεινὸν χρωμᾶ των και τὰ ἐν εἶδει μελάνων σκούφων σκηνώματῶν, διέσχιζον ἀφορητῆ ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν τὴν πόλιν ἐν ἐπιβαλλούσῃ και μεγαλοπρεπεῖ σιγῇ, ἦν ἀδυνατοῦσι να φαντασθῶσι κἄν οἱ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἐκτὸς τῆς Βενετίας οἰκοῦντες. Ἄπο καιροῦ εις καιρὸν ὁ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς γόνδολας ὄρθιος κωπηλατῶν γονδολιέρης ἀφήνει κραυγὴν παράδοξον και ἰδιόρρυθμον, ἦν ἐκλαμβάνει τις ὡς σύνθημα κινδύνου ἐν στρατοπέδῳ, ἔνθα νεκρικὴ βασιλεύει σιγῇ. Ἐχουν και αἱ γόνδολαι τοὺς κινδύνους των και οἱ γονδολιέραι τὰ συνθήματά των. Ὁ κρωγμὸς ἐκείνος ἐκπέμπεται πρὸ πάσης καμπῆς τῶν θαλασσίων ὁδῶν πρὸς εἰδοποίησιν τῶν τυχόν ἐξερχομένων γονδολῶν, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως.

Ἐντὸς γόνδολας διασχίζουσης τὴν θαλασσίαν, οὕτως εἰπεῖν, πῆς πόλεως πλατεῖαν, ἐφερόμην ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου μου εις τὴν προκουμαίαν τῶν Σκλάβων. Πρὸ ἔμοῦ ἐξετυλίσσετο ὡς ἐν πανοράματι τὸ γραφικώτερον και μεγαλοπρεπέστερον θέαμα, ὅπερ ή ἀνθρωπίνη φαντασία ἠδυνήθη ποτὲ να συλλάβῃ. Η θαλασσία πλατεῖα, εὐρουάτη, κρυσταλλώδης, ὡσεὶ ἐστρωμένη μετὰ κυανῶν κυματίζοντα ὀλοσηρικὸν τάπητα. Ὡς πλαίσιον δ' αὐτῆς ἔσθεν μεν σειρὰ νήσων, ἃς ή σμαραγδίνη γλόη σκεπάζει ἐν ἀρ-

μονικωτάτῃ τῶν χρωμάτων φωτισιάται, ἐτέρωθεν δὲ ή προκουμαία τῶν Σκλάβων, ἐφ' ἧς ὕφουται σειρὰ μεγάρων παντὸς ρυθμοῦ και χρώματος.

Η κορωνὶς και ἐπιστροφήσις, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του θαυμασίου τούτου θεάματος εἶναι τὸ μέγαρον τῶν Δογῶν τῆς Βενετίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ και ὀλίγον βαθύτερον ὁ γελαστός, ὡς φιλάρεστος και πολυστολισμένη παρθένος, ναὸς τοῦ Ἁγίου Μάρκου.

Μεθ' ὅλων ἐν τούτοις τὴν ἀρχιτεκτονικὴν πρωτοτυπίαν του, μεθ' ὅλας τὰς ἐκ μαρμαροπλέκτων τριγάρπων κορυφὰς του, μεθ' ὅλον τὸν πλοῦτον και τὴν ἐπιβλητικότητά του τὸ Δογικὸν μέγαρον δὲν μετ' ἀπασχολεῖ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τόσον, ὅσον ή παρ' αὐτῷ ἐρυθρὰ οἰκία, ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς ὁποίας ἀναγινώσκειται ὁ τίτλος «Βασιλικὸν ξενοδοχεῖον».

Η γόνδολά μου παρακάμπτει τὴν γωνίαν τῆς πλατείας και σταματᾷ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ ἐρυθροῦ μεγάρου μετὰ τοὺς λευκοὺς στηλίσκους και τὰ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου διάστικτα φατώματα. Προφανέστατα συγκεκινημένη ἐξέρχομαι πρὸ τοῦ ἐστεγαμένου προαυλίου τοῦ ξενοδοχείου τούτου. Νεανίας ξανθός, ἀγένειος σχεδὸν, μετ' ὑποδέχεται. Εἶναι ὁ γραμματεὺς τῆς βασιλείσεως τῆς Ρουμανίας Ἐλισάβετ.

—Θὰ συγχωρήσῃτε τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, ἐὰν σὰς κάμῃ να περιμεινῆτε ὀλίγον, διότι, ὡς γνωρίζετε, ή κατάσταση τῆς υγείας της δὲν τῇ ἐπιτρέπει να διαθέτῃ τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἐπιθυμεῖ, μοι εἶπεν ὁ ὑποδεχθεὶς με κύριος.

Ἐν αἰθούσῃ ἀπλῶς και ἀπερίττως διεσκευασμένη εἰσαχθεῖσα ἐδέξασεν ἀληθῶς να ἀναμεινω ἐπὶ στιγμὰς τινὰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, ἥτις καιτοι ἀσθενῆς εὐρησετῆθῃ να μοι παράσχῃ τὴν ζητηθεῖσαν ἀκράσιν.

Οὗτε εἰκόνες δισημῶν καλλιτεχνῶν, οὗτε πλαίσια ἐκ πολυτίμων ξύλων και μετάλλων, οὗτε ἀρχαῖα ὑφάσματα ἐχρῶσμον τὴν αἴθουσαν ἐκείνην. Και ὅμως ὁ ὀφθαλμὸς ἀνεπαύετο εὐχαριστότερον, ή ψυχὴ, ή καρδία, ή φαντασία εὐρίσκετο διατεθειμένη ἀρμονικώτερον ή ἐν αὐταῖς ταῖς πολυτελεσεστάταις αἰθούσαις τῶν Δογικῶν ἀνακτόρων, εις διακόσμησιν τῶν ὁποίων πολλὰ τῆς ζωῆς των ἔτη κατηνάλωσαν οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ μεσαιῶνος καλλιτέχνη.

Ἐκεῖ διήλθον τὸν βίον των οἱ διάσημοι ἐκείνοι τῆς Βενετίας Δόγαι, οἷτινες ἐξέπληξαν μεν διὰ τὴν πολιτικὴν δεξιότητά των τὸν κόσμον ὅλον, ἀλλὰ και ὑπῆρξαν ἐπὶ σειρὰν μακρῶν χρόνων τύραννοι τοῦ κόσμου ἀληθεῖς. Ἐκεῖ ἀπὸ τῶν γοθικοῦ ρυθμοῦ παραθύρων ὁ ὀφθαλμὸς φέρεται ἐπὶ τῆς ἀκαιτίας τῶν Στεναγμῶν Γεφύρας, ἀφ' ἧς νομίζει τις, ὅτι ἀκούει μέχρι σήμερον ἐκπεμπομένας τὰς οἰμωγὰς και τοὺς θρήνους τῶν εις τὸν θάνατον ὀδηγομένων πολιτικῶν καταδίκων. Ἰπὸ τοὺς πόδας ἀκριβῶς τοῦ ἐπιτεκτομένου τὴν αἴθουσαν τοῦ φοβεροῦ συμβουλίου τῶν Δέκα, ἦν κοσμεῖ πλην ἄλλων ὁ παράδεισος τοῦ Τινορέτου, ή μεγίστη τῶν ἐν τῷ κόσμῳ εἰκόνων (22 μέτρων μήκους και 10 πλάτ.), νομίζει τις, ὅτι ἀκούει τὸν ροῦν τοῦ χυνομένου αἵματος τῶν ἐν ταῖς ὑγραις και ἀνηλίαις προμεραῖς εἰρκταῖς ἀποκεφαλιζομένων.

Ἐνῷ τὸνναντίον ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ ξενοδοχείου τούτου αἰθούσῃ μία βασίλισσα πάσγουσα, κατατρυγχομένη ὑπὸ ὀδύνων και ἀληγδόων, γυναικία, ἀγαθὴ, βασίλισσα τὴν καρδιανκαὶ τὸ πνεῦμα, προωρισμένη οὐχὶ να ἀνοίγῃ πληγὰς, ἀλλὰ να ἐπουλώνη τοιαύτας, οὐχὶ να προκαλῆ θρήνους και στεναγμούς, ἀλλὰ να στεγνόνῃ τὰ δάκρυα και να συμπάσχῃ και θλίβῃται μετὰ τῶν δυστυχῶν, γυνὴ ἀγαθὴ, ποιήτρια ἔξοχος, συγγραφεὺς διακεκριμένη διέρχεται ήμέρας τινὰς πρὸς βελτίωσιν τῆς υγείας της, πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ πνεύματός της.

Αισθάνεται τις, ότι ένταυθα μὲν ὑπὸ τὴν βασιλικὴν ταύτην στέγην πνέει ὁ ζωογόνος τῆς ἐλευθερίας, τῆς συμπαθείας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μεγαλοφυΐας ζέφυρος, ἐνῶ εἰς τὸ παραπλεύρως κείμενον μέγαρον ἐπικάθηται ἐτι βαρεῖα ἢ σκιά τῆς βαρβαρότητας καὶ τῆς τυραννίας τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων.

Ἐνῶ ὑπὸ τοιούτων κατειχόμεν σκέψεων, ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἀθουρῶδες ἀνοίγεται, μορφὴ δὲ γλυκεῖα καὶ συμπαθὴς ἐν στάσει ἀληθῶς βασιλικῆς μεγαλοπρέπειας προχωρεῖ πρὸς με. Ἦτο αὐτὴ ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας, αὐτὴ ἡ ἐξοχος ποιήτρια, ἡ μοναδικὴ τοῦ αἰῶνος δραματοῦργος ἡ Κάρμεν Σύλβα. Οὐδέποτε γυνὴ ἐνεποίησεν εἰς γυναῖκα τοιαύτην ἐντύπωσιν.

Ἡ φυσιογνωμία, ἡ κεφαλὴ ἐν γένει τῆς βασίλισσας Ἐλισσάβετ ἔχει τι τὸ ἀσυνήθες. Κανονικωτάτη, μὲ προσωπικὰς γραμμὰς ἀρμονικὰς, μὲ μέτωπον εὐρὺ, προεξέχον πως, μὲ ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας εὐφυῖαν καὶ ἐκπέμποντας βλέμματα διεισδύοντα μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς ψυχῆς, μὲ στόμα μικρόν, μὲ κόμην οὐλλήν, ἡ κεφαλὴ ἐκείνη φαίνεται νὰ σὰς λέγῃ: Δὲν εἶμαι κοινὸς τύπος, δὲν θὰ μὲ ἀπαντήσητε δις ἐν τῷ βίῳ σας. Ἐχει τὸ σχῆμα, τὴν ἔκφρασιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Βύρωνος ἐνταυτῶ. Θὰ φέρηται πολὺ καλλίτερον ἢ μαρμαρίνη προτομὴ τῆς ἐντὸς ναοῦ μουσῶν ἢ ἐπὶ γυναικείου σώματος.

Καίτοι νέα ἐστὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισσάβετ, ἔχει τὴν κόμην φαίαν ἀποκλίνουσαν πρὸς τὸ λευκόν. Ἐφερει ἐσθῆτα ποδῆρη ἐκ λευκῆς μουσελίνης, μὲ περικόρμιον εὐρὺ, σχήματος ἀρχαίου ἐλληνικοῦ γυναικείου χιτῶνος. Μοὶ ἔτεινε μειδιωσα τὴν χεῖρα, ἦν ἡσπάρθη ὑποκλινομένη, καὶ μοὶ ἐξήτησε συγγνώμην, διότι μὲ ἔκαμε νὰ ἀναμείνω στιγμὰς τινάς.

— Εἶμαι τόσον ἀσθενής, εἶπε μὲ φωνὴν μουσικὴν, φωνὴν ποιητικωτάτην καὶ ἐν τόνῳ κλαυθμηροῦ παραπόνου.

— Εὐχονται πόσῳ πολλοί, τῇ ἀπήνησα, Μεγαλειοτάτη, διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς πολυτίμου ὑγείας σας, ὥστε ὁ Θεὸς θὰ εἰσακούσῃ τὰς θερμὰς ἱκεσίας των. Ἐγὼ, τῇ εἶπον, ζητῶ συγγνώμην, ἐὰν ἐτόλμησα νὰ ταραξῶ τὴν ἡσυχίαν σας. Ἀλλὰ, Μεγαλειοτάτη, ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἤθελον τύχει τῆς τιμῆς νὰ παρουσιασθῶ πρὸ τῆς Ἑμετέρας Μεγαλειότητος, ἀπετέλει ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου τὸ ὠραιότερον ὄνειρον, τὸν διακαέστερον πόθον τοῦ βίου μου. Ὅταν κατὰ τυχαίαν ὁδῶν σύμπτωσιν εὐρέθην πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ καὶ εἶδον τὴν Ἑμετέραν Μεγαλειότητα φερομένην εἰς τὴν γόνδολάν τῆς (εἶναι τόσον ἀδύνατος, ὥστε τὴν φέρουσιν ἐπὶ ἔδρας εἰς τὴν γόνδολαν), εἶδον τὸ ὄνειρόν μου τόσον πλησίον τῆς πραγματικότητος, ὥστε ἐτόλμησα νὰ σὰς γράψω...

— Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς μοὶ εἶπεν. Ἄν καὶ δὲν δέχομαι κανένα, τῇ αὐστηρᾶ τοῦ ἱατροῦ μου ἐντολῆ, ἐν τούτοις δι' ὑμᾶς ἔκαμα ἐξαίρεσιν. Τὸ ἔργον σας μὲ ἐνδιαφέρει μεγάλως. Ἡ ἱστορία τοῦ φύλου μας θὰ εἶναι ὁ καλλίτερος συνήγορός μας, μοὶ εἶπε, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀλάθητος γνώμων διὰ τοὺς νομοθέτας τοῦ μέλλοντος.

— Καὶ γράφετε τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον κολοσσίων, ἔργον γιγάντιον, διὰ τὸ ὅποσον πάσα γυνὴ ὀφείλει νὰ σὰς εὐγνωμονῇ. Αἱ γυναῖκες ὑπέφεραν καὶ ὑποφέρουν τόσον...

— Ναί, τῇ ἀπήνησα, Μεγαλειοτάτη, αἱ γυναῖκες ὑπέστησαν πολλά, πλεῖστα ἀδικήματα. Ὁ αἰὼν ὅμως ἡμῶν εἶναι σχετικῶς εὐνοικώτερος πρὸς τὸ φύλον μας. Πολλοὶ σοφοὶ ἄνδρες ἐμελέτησαν ἐμβριθέστατα τὸ γυναικεῖον ζήτημα καὶ ἀπετέλεσαν τάγματ' ἰσχυρὰ ὑπὲρ ἡμῶν. Πλὴν τούτου ἡμεῖς αὐταὶ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἐργαζόμεθα ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ γυνὴ διὰ τῆς γυναικὸς εἶναι τὸ σύμβολόν μας. Ὅταν δὲ εἰς τὸν ἀγῶνά μας τοῦτον, προσέθηκα, βλέπομεν κατεργαζομένην μίαν βασιλισ-

σαν, ἥτις δὲν ἀπαξιοῖ νὰ κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ χρυσοῦ θρόνου τῆς μέχρι τῶν θρανίων τῶν παρθενωγαγείων τοῦ λαοῦ καὶ νὰ διδάσκῃ τὰς θυγατέρας τῶν ὑπηκόων τῆς τὰ πρὸς ἑαυτὰς, πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντά των, ὅταν βλέπομεν τὴν αὐτὴν βασίλισσαν διεκδικοῦσαν τὰ πρωτεῖα τῆς μεγαλοφυΐας πρὸς τοὺς ἐξοχωτέρους ἄνδρας τοῦ αἰῶνος διὰ τῶν θαυμασίων ἐμμέτρων καὶ πεζῶν ἔργων τῆς, τότε, προσέθηκα, Μεγαλειοτάτη, ἡμεῖς αἱ ταπειναὶ ἐργατίδες θεωροῦμεν τὴν νίκην μας ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένην. Ἐὰν δ' ὑπάρχῃ γυνή, εἰς ἣν τὸ φύλον μας ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, εἶθε Ἑμεῖς, Μεγαλειοτάτη, ἥς ὁ βίος καὶ τὰ συγγράμματα ἀποταλοῦσι τὸ βῆσιον δεῖγμα τῆς τελειότητος, εἰς ἣν δύναται νὰ ἐξηχθῇ ἡ γυνή. Λογίζομαι δὲ εὐτυχής, διότι εἰς ἐμὲ ὡς ἱστοριογράφον τοῦ φύλου μου ἐναπόκειται ἡ τιμὴ τῆς συγγραφῆς τῶν εἰς τὴν Ἑμετέραν Μεγαλειότητα ἀναγομένων ἱστορικῶν σελίδων, αἵτινες θὰ ἀποτελέσωσι τὸ ὠραιότερον καὶ πλουσιώτερον κεφάλαιον τῆς γυναικείας ἱστορίας.

— Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς, μοὶ εἶπεν. Ἀληθῶς μὲ συγκινεῖτε διὰ τῶν ὠραίων λόγων σας. Καὶ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι Ἑλληνίδες ἀσχολούμεναι εἰς τὴν φιλολογίαν;

Τῇ εἶπον τότε, ὅτι ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν. Μοὶ ἀπήνησε δέ:

— Ἐγνώριζον ὅτι αἱ Ἑλληνίδες ἦσαν εὐφυεῖς, ἀλλὰ ὅτι εἶχον κάμει τοιαύτας προόδους, ἀληθῶς δὲν ἐφάνταζόμην.

Τῇ ὠμίλησα μετὰ ταῦτα περὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τῶν συγχρόνων Ἑλληνίδων, περὶ τῶν φιλοφρονιστικῶν καταστημάτων, ἅτινα λειτουργοῦσι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ προστασίαν των, περὶ Κυριακοῦ σχολείου, περὶ τῆς εὐεργετικῆς τῆς βασιλίσσης μας δράσεως, περὶ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας. Μετ' ἀκαταπτώτου δ' ἐνδιαφέροντος καὶ χαρᾶς μὲ παρηκολούθει, ἐκφράζουσα ἐκάστοτε τὴν χαρὰν τῆς διὰ τὰς προόδους μας. Τῇ εἶπον ἐν τούτοις, ὅτι αἱ Ρουμανίδες μὰς ὑπερβαίνουσι, τῇ ἀνέφερα ὀνόματα ἐπιστημόνων Ρουμανίδων, ἃς ἐγνώρισα ἐν Παρισίοις κτλ. Τότε μοὶ ἀπήνησεν ὡς ἀληθῆς Ρουμανὴ βασίλισσα:

— Ναὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν, τὴν πατρίδα μου—καὶ ἐτόνισεν τὴν λέξιν,—αἱ γυναῖκες εἶναι εὐφροσύνη καὶ ἐργατικώταται. Θὰ εἶδετε βεβαίως ἐν τῇ ἐδῶ βιβλιοθήκῃ (διότι τῇ εἶχον εἶπει ὅτι ἐμελέτων πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἱστορίαν μας ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βενετίας) πόσῳ αἱ γυναῖκες τῆς Ρουμανίας ἐξήσκησαν κατὰ καιροὺς εὐεργετικὴν ἐπὶ τῆς χώρας των ἐπιρροήν.

Τῇ ἀνέφερα ἱστορικὰ τινὰ γεγονότα, ἅτινα εἶχον πρόσφατα εἰς τὴν μνήμην καὶ ἐφάνη μεγάλως εὐχαριστηθεῖσα, διότι δὲν διέτelson ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα τῆς, ἥς τὸ ὄνομα μετὰ τήσας ἀγάπης προφέρεται.

— Ἐλπίζω νὰ σὰς ἐπανιδῶ, ἐκεῖ, μοὶ εἶπεν, καὶ ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνούς, ἐνοοῦσα τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τῆς. Τότε θὰ γνωρίσητε καλλίτερον τὰς Ρουμανίδας.

Ἠγέρθη. Ἡ ἀκρόασις εἶχε παραταθῆ πέραν τοῦ δέοντος.

— Δυσούμαι, μοὶ εἶπε, διότι δὲν δύναμαι νὰ μείνω μεθ' ὑμῶν πλειότερον. Τῇ ἡσπάρθη τὴν χεῖρα, τὴν εὐχαρίστησα θερμῶς καὶ συγκεκινημένη ἀπεσύρθη ὑπὸ τὴν ἐπανεληλυμένην, γλυκεῖαν καὶ μελωδικωτάτην ἐπιφώνησίν τῆς: Au revoir!

Αἱ στιγμαί, τὰς ὁποίας διήλθον παρὰ τῇ διὰ τριπλοῦ διαδήματος ἐστεμμένη ποιητρίαν, συγγραφεῖ καὶ βασίλισσ' Ἐλισσάβετ, εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἃς ἀπαξ μόνον ἐν τῷ βίῳ του αἰσθάνεται τις καὶ ἃς τηρεῖ μετ' ἀγάπης ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς μνήμης, ὡς ἀποτελούσας λαμπρὰν βᾶσιν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ πολυκυμάντου ἀνθρωπίνου βίου.

Η ΜΕΣΗ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

B

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1889, ὅτε ἐπεσκέφθημεν ἐν Παρισίοις τὸ ἀνώτατον τῶν θηλέων διδασκαλεῖον (Ecole Normale de Sèvres) ὡς καὶ τὰ Λύκεια Φενελῶνος, Ρακίνα καὶ Μολιέρου, κατὰ τὰς εὐγενῶς παρρασχεθείσας ἡμῖν τότε παρὰ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ πληροφoρίας, ἐλειτούργουν ἐν ὅλῳ ἐν Γαλλίᾳ 53 λύκεια καὶ κολλέγια θηλέων. Εἰς ταῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ σχολεῖα τῆς μέσης παιδείσεως τὰ ὑπὸ τῶν Ἀκαδημιῶν ἰδρυθέντα, ἅτινα ἐξηκολούθουν λειτουργοῦντα.

Τὸν 1ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἰδρύσεως παρθενωγαγείων μέσης παιδείσεως ὑπὸ τοῦ κράτους νόμου ἔχει ὡς ἐξῆς: «Θὰ ἰδρυθῶσι παρὰ τοῦ Κράτους τῇ συναγωγῇ τῶν νομῶν καὶ δήμων καταστήματα προωρισμένα διὰ τὴν μέσιν τῶν θηλέων παιδείσιν».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφημέροσθη ἐν τῇ πόλει τῶν Παρισίων. Τὰ τρία λύκεια τῶν θηλέων, ὡς καὶ τὸ ἀνώτατον τῶν θηλέων διδασκαλεῖον, ἰδρύθησαν καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως μόνον.

Δι' ἕκαστον τῶν καταστημάτων τούτων ὑπάρχει γραφεῖον διαχειρίσεως, συνιστάμενον παρὰ τῆς διευθυντρίας, δύο μελῶν ἐκλεγομένων παρὰ τῶν γονέων τῶν μαθητριῶν καὶ ὑπὸ ἄλλων μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ νόμου τούτου ὀρίζει, ὅπως «τὰ ἐν Γαλλίᾳ λύκεια δέχονται ἐξωτερικὰς μαθητρίδας: δύναται ὅμως νὰ δεχθῶσι καὶ ὑποτρόφους τῇ αἰτήσει τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τῇ κυβερνητικῇ συγκαταθέσει».

Ὁ κ. Camille Sée, καίτοι ἀναγνωρίζει κατ' ἀρχὴν ὅλα τὰ ἄποκα, ἅτινα συνεπάγεται ἡ μακρὰν τῆς μητρικῆς στέγης ἀνατροφή τῆς κόρης, οὐχ ἤττον ἐθεώρησεν ἐπιβαλλομένην τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποδοχῆς ὑποτρόφων ἐν τοῖς λύκειοις καὶ διὰ τὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπικρατήσασαν συνήθειαν τῆς ἐν οἰκοτροφείῳ ἐκπαιδεύσεως τῆς κόρης καὶ διὰ τὰς νεάνιδας, ὧν αἱ οἰκογένειαι διαμένουσιν εἰς πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχουσι λύκεια θηλέων.

Ὁ κ. Octave Gréard ὁ διακεκριμένος ὑποπρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ τόσον εἰδικῶς ἐγκύψας εἰς τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶναι ἐναντίος τῶν ἐσωτερικῶν μαθητριῶν.

Ὁ κ. Camille Sée ἀντετάχθη πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους χορηγουμένην ἐπιχορήγησιν εἰς ἰδιοσυντήρητα παρθενωγαγεῖα μέσης παιδείσεως, διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν εὐθύνην, ἣν τὸ κράτος ἀναλαμβάνει, ἐποπτείας τῶν παρθενωγαγείων τούτων.

Καὶ ἄλλη γνώμη τοῦ κ. Camille Sée ἐπέτυχε θαυμασίως ἐν τῇ ἐφαρμογῇ: ἡ ἐν αὐτοῖς τοῖς παρθενωγαγείοις τῆς μέσης παιδείσεως προσθήκη προκαταρκτικῶν τάξεων, ἐν αἷς αἱ μαθήτριά εἰναι δεκταὶ ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου τῆς ἡλικίας των ἔτους. Ἴσως τὴν ἰδέαν ταύτην ὁ κ. Camille Sée ἐδανείσθη παρὰ τοῦ κ. Gréard, ὅστις ἔγραφέ ποτε ὅτι: Ἴδρυμα μέσης παιδείσεως στερούμενον προκαταρκτικῶν τάξεων ὁμοιάζει οἰκοδόμημα στερούμενον θεμελίων.

Ἄρθρ. 3. Θὰ ψηφισθῶσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως, τῶν νομῶν καὶ τῶν δήμων ὑπὲρ τῶν τροφίμων καὶ ἡμιτροφίμων μαθητριῶν καὶ μαθητευσομένων διδασκαλιστῶν ποσὰ πρὸς χορήγησιν ὑποτροφίων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρισθῆσεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ δήμου, ἔνθα θέλει ἰδρυθῆ λύκειον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διδασκαλία περιλαμβάνει: α') Ἡθικὴν διδασκα-

λίαν, β') τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, τὴν διὰ ζώσης καὶ μετ' ἐμφάσεως ἀνάγνωσιν καὶ τοῦλάχιστον μίαν ξένην γλῶσσαν, γ') τὰς ἀρχαίας καὶ συγχρόνους φιλολογίας, δ') τὴν γεωγραφίαν καὶ κοσμογραφίαν, ε') τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν καὶ περιλήψιν τῆς γενικῆς, ς') τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας ἤτοι ἀριθμητικὴν, γεωμετρίαν, στοιχεῖα φυσικῆς καὶ χημείας καὶ φυσικῆς ἱστορίας μετ' ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῶν γυναικείων τεχνῶν, ζ') ὑγιεινὴν, η') οἰκιακὴν οἰκονομίαν, θ') κοπτικὴν καὶ ραπτικήν, ι') στοιχεῖα τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ δικαίου, ια') ἰχνογραφίαν, ιβ') μουσικὴν, ιγ') γυμναστικὴν.

Ἐν τῷ βῳ ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ νόμου γίνεται μνεῖα περὶ προσθήκης μαθήματος παιδαγωγίας.

Αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς ἀπολυτήριους ἐν τοῖς λύκειοις ἐξετάσεις λαμβάνουσι διπλωμα, δι' οὐ ἐπιτρέπεται αὐταῖς νὰ μετασχωσιν τοῦ διαγωνισμοῦ, εἰς ὃν ὑποβάλλονται αἱ κατατασσόμεναι εἰς τὸ ἀνώτατον διδασκαλεῖον μαθητρίαι. Διὰ τοῦ διπλώματος τούτου δύναται νὰ διδάξωσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς κατωτάτης παιδείσεως ἢ νὰ διορισθῶσιν ἐπιμελήτριά ἐν τοῖς λύκειοις καὶ κολλεγίοις.

Τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ νόμου ἀναφέρει, ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῶν λύκειῶν ἀνατίθεται εἰς καθηγητὰς ἄνδρας ἢ γυναῖκας.

Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν λύκειῶν δὲν ὑπῆρχε προσωπικὸν ἐκ κυριῶν καταλλήλως παρεσκευασμένων. Ἐντὸς ὅμως ἐννέα ἐτῶν ἐπετελέσθησαν ἀληθῆ θαύματα. Αἱ καθηγητικαὶ θέσεις τῶν λύκειῶν ἦσαν κατὰ τὸ 1889, ὅτε ἡμεῖς ἐπεσκέφθημεν τὰ γαλλικὰ λύκεια, πᾶσαι κατεληλυμμένα ὑπὸ γυναικῶν, ἐφωδιασμένων μὲ διπλώματα: licence ès lettres ἢ ès sciences, καὶ agrégation ès lettres ἢ ès sciences.

Παρέστημεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν κυριῶν τούτων καὶ ἐνεθουσιάσθημεν ἀληθῶς διὰ τὸ εὐμέθοδον τοῦ συστήματος τῆς διδασκαλίας των, διὰ τὴν ἀδρότητά των πρὸς τὰς ἐξεταζομένας, διὰ τὸ γλυκὺ καὶ εὐπροσῆγορον τοῦ ὕφους καὶ διὰ τὴν εὐρεῖαν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν αὐτῶν μόρφωσιν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ λύκειου Φενελῶνος συνίσταται ὑπὸ τῆς διευθυντρίας, 16 καθηγητριῶν, 4 καθηγητῶν, μιᾶς ἰχνογράφου, μιᾶς μουσικοδιδασκάλου, μιᾶς διδασκάλου γυμναστικῆς, μιᾶς διδασκάλου κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς καὶ 4 ἐπιμελητριῶν. Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι εἰς λύκειον, οὗ τὸ προσωπικὸν συνίσταται ἐξ 29 προσώπων, μόνον 4 εἶναι ἄνδρες.

Ὡς κτίριον τὸ λύκειον Μολιέρου εἶναι ἀσυγκρίτως εὐρυχωρότερον καὶ ἐντελέστερον τῶν λοιπῶν. Ὁκοδομήθη εἰς τὸ προάστειον τῶν Παρισίων Passy πλησίον τοῦ δάσους τῆς Βουλῆς, καὶ κατέχει ἑκτασιν 9,000 τετραγωνικῶν μέτρων.

Διὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν λύκειῶν Φενελῶνος καὶ Ρακίνα ἐδαπανήθησαν 2,500,000. Αἱ οἰκοδομαὶ αὗται ἀνήκουν εἰς τὸ κράτος. Αἱ δαπάναι τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐν τοῖς νομοῖς καὶ δήμοις λοιπῶν λύκειῶν τῶν θηλέων ἀνήλθον εἰς 900,000 φρ. διὰ τὰ περιλαμβανόμενα καὶ οἰκοτρόφους μαθητρίδας καὶ εἰς 600,000 διὰ τὰ δεχόμενα μόνον ἐξωτερικὰς. Εἰς τὰ πλεῖστα τούτων οἱ δήμοι καὶ αἱ πόλεις κατέβαλον ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς κυβερνήσεως τὰς πρὸς ἴδρυσιν τῶν λύκειῶν καὶ κολλεγίων δαπάνας.

Αἱ φοιτῶσαι εἰς τὰ λύκεια καὶ κολλέγια ταῦτα ἐξωτερικὰ μαθήτριά καταβάλλουσι διδάκτρα ἐτησίως ποικίλλοντα ἀπὸ 250, 350, 700 φρ. Πᾶσα νέα μαθήτρια καταβάλλει 10 φρ. διὰ τὴν συντήρησιν τῶν βιβλιοθηκῶν. Εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀπόρων ἐπιτρέπεται νὰ φοιτῶσι δωρεάν.

Σημειωτέον, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἡ μέση καὶ ἀνωτέρα τῶν ἀρρένων ὡς καὶ τῶν θηλέων παιδείσις γίνεται ἐπὶ καταβολῇ μηνιαίων διδάκτρων.

Τὸ ἀνώτατον διδασκαλεῖον τῶν θηλέων — École normale de Sévres — ἰδρύθη τὸ 1881 ἐν τοῖς ἀπεράντοις καταστάμασι τοῦ ἀρχαίου ἐργοστασίου τῆς πορσελάνης Sévres. Πρὸς ἐπιδιόρθωσιν καὶ ἀνοικοδόμησιν διαφόρων διαμερισμάτων καὶ ἐπιπλωσιν αὐτοῦ ἡ Γαλ. Κυβέρνησις ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τὰ 2,000,000 φρ. Εἶναι τὸ ἄριστον τῶν ἐν Γαλλίᾳ γυναικείων ἐκπαιδευτηρίων. Ἐχει λαμπρὰς αἰθούσας, ἀπεράντους βιβλιοθήκας, σπουδαστήρια τέλει φυσικῆς καὶ γημείας, ὡς καὶ φυσικῆς ἱστορίας, αἰθούσας τῆς μουσικῆς, αἰθούσας μελέτης, αἰθούσας ὑποδογῆς, ἰδιαιτέρα διαμερίσματα διὰ τὴν διευθύντριαν, τὸν διαιρητιστὴν, ὑποδοματίων δι' ἐκάστην μαθήτριά, αἰθούσας λουτρῶν κ.τ.λ.

Ἡ ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ τούτῳ τριετής παιδείσις παρέχεται δωρεάν. Ἐν αὐτῷ δὲ μορφοῦνται καὶ παρασκευάζονται γυναῖκες καθηγήται διὰ τὰ λύκεια τῆς μέσης τῶν θηλέων παιδείσεως. Εἰς τὸ διδασκαλεῖον τοῦτο εἰσάγονται μαθήτριά διὰ διαγωνισμοῦ. Ἰνα δὲ μετὰ τῆς τοῦ διαιρητισμοῦ τούτου, ἀνάγκη νὰ φέρωσι δίπλωμα λυκείου ἢ ἀνώτερον δίπλωμα διδασκαλιστοῦ τῆς κατωτέρας παιδείσεως καὶ ἐνδεικτικῶν ἱκτροῦ, πιστοποιήσαντος ὅτι ἡ διαγωνιζομένη οὐδεμίαν ἔχει φυσικὴν ἀδυναμίαν, κωλύσαν αὐτὴν νὰ ἐξακολούηται ἀνωτέρας σπουδᾶς καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν καθήγησιν. Οὐδεμία ξένη γίνεται δεκτὴ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Β' ἔτους, αἱ μαθήτριά προσέρχονται εἰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις ἐν Σορβώνῃ. Μετὰ τὸ τρίτον ἔτος αἱ μαθήτριά προσέρχονται εἰς διαγωνισμὸν ἐπὶ ὑψηλῆς καὶ πάλιν εἰς τὴν Σορβώνῃν καὶ λαμβάνουσι τὸ ἀνώτερον καθηγητικὸν πτυχίον. Εἰς τὴν ἐξεταστικὴν τῶν λυκείων ἐπιτροπὴν λαμβάνουσι μέρος καὶ δύο κυραὶ, διευθύντρια ἀνωτέρων παρθεναγωγείων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως κ. Lockroy ἐσχμάτισεν ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1888 ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν διασημοτέρων φιλοσόφων καὶ ἐξόχων τῆς Γαλλίας παιδαγωγῶν κ. κ. Jules Simon, Bethelot, Gréard, Legouvé, Brouardel, Dupuy, Foucin, Marion, Camille Sée καὶ ἄ. καὶ τῶν κυριῶν Ἰου-

λίας Φάβρ διευθύντριας τοῦ École normale de Sévres καὶ τῆς δος Provost διευθύντριας τοῦ λυκείου Fenelon εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνετέθη ἡ μελέτη τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τὰ βελτίω μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς μέσης τῶν θηλέων παιδείσεως.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐποπτείαν τῶν λυκείων καὶ διδασκαλείων διορίζεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως ἐπιτροπὴ ἐκ κυριῶν. Αἱ κυραὶ αὗται εἶναι κατὰ νόμον ὑπερτριακοντούτιδες καὶ προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν. Ἐπισκέπτονται τὰ παρθεναγωγεῖα ἐκεῖνα, ὧν τὴν ἐποπτείαν ἀναθέτει αὐταῖς ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ἐπιθεωρητής.

Τὰ καθήκοντα αὐτῶν περιορίζονται εἰς τὴν ἠθικὴν τῶν μαθητῶν μόρφωσιν, τὴν ὑγιεινὴν τῆς σχολῆς, τῆς διαίτης καὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1882 ἐπιβαλλομένων ὄρων. Ἀπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχονται ἐν ἰδιαιτέρᾳ τοῦ παρθεναγωγείου αἰθούσῃ καὶ συνάπτουσιν ἔκθεσιν, δι' ἧς καθυποβάλλουσι τὰ πορίσματα τῶν σκέψεων των καὶ τὰς σχετικὰς περὶ τῶν μαθητῶν παρατηρήσεις των πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν. Τοιαύτη ἐκ κυριῶν ἐπιτροπῆ διορίζεται καὶ διὰ πάντα τὰ ἰδιωτικὰ τοῦ κράτους ἐκπαιδευτήρια, μετέχει δὲ καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων τῶν σχολείων τούτων.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΠΡΟΥΤΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Γεγονὸς μεγάλης σπουδαιότητος διὰ τὸν γυναικῶν κόσμον ἀναγράφομεν σήμερον μεθ' ὑπερφημίας, τὴν προλούσιν τῆς φιλολογίας ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σορβώνης τῶν Παρισίων τῆς δεσποινίδος Σεβαστῆς Καλησπέρῃ.

Ὁλόκληρος ὁ γυναικῶν κόσμος ἰδίᾳ δὲ αἱ Ἑλληνίδες διὰ τοῦ γεγονότος τούτου ἔκκμον ἐν ἐπι βῆμα πρὸς τὰ πρόσω.

Ἡ δεσποινὶς Καλησπέρῃ πρὸ ἐξαιτίας ἀκολουθοῦσα σπουδᾶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Σορβώνης ἀνεδείχθη μετὰ τῶν πρώτων συνεξετασθέντων μετ' αὐτῆς ἀνδρῶν, τὸ τοιοῦτον δέον

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 1
PIERRE DECOURCELLE

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α' ΚΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΑΥΤΥΓΧΗΜΑ

Τρομερὰ σύγκυσις ἐβατίλευεν ὑπὸ τὸ περιστύλιον τοῦ κρηματιστηρίου τοῦ Βορδῶ τὴν 24ῃν Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1882.

— Γνωρίζετε τὴν εἰδήσιν, ἔλεγον οἱ κρηματισταὶ ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἐπτοχημένοι. Ἡ μεγάλη προεξοφλητικὴ ἑταιρία τοῦ Βορδῶ ἔπενεν!

— Εὐτυχῶς ἐγὼ ἐπέλωσα γθὲς ὅλας τὰς μετοχὰς, ἄς εἶχον, εἶπε μεσίτης τις εὐσαρκός. Εἶχον προμαντεύσει τὸ δυστύχημα.

Ἀνθρώπος τις ὑψηλοῦ ἀναστήματος, με παραναθίδας τεφροχρόνους, ἐπιμελῶς ἐνδεδυμένος καὶ φέρων ἐπὶ τῆς κομιδοδόχῃς του τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν, μετέβαινε ἀπὸ οὐίλου εἰς οὐμίλον, ἀκούων μετ' ἐνδιαφέροντος πᾶσαν περὶ τῆς πτώσεως τῆς ἑταιρίας εἰδήσιν. Ἐνόσω προὔχρει αἱ ρυτίδες τοῦ μετώπου του διεγράφοντο βαθύτεραι, ἐνῶ αἱ ὀφρῦς του συνηνοῦντο σχεδὸν εἰς μορφασμὸν ἐναγωνίου ἀπελπισίας. Ἐτελείωσεν, εἶπε καὶ ἐαυτὸν. Οὐδεμία ὑπάρχει πλέον ἐλπίς. Ἡ τελευταία εἰδήσις, ἣν ἤκουσεν, ἦτο ὅτι ἡ εἰσαγγελία εἶχεν ἤδη ἐπιληρῆ τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅτι εἶχε διαταχθῆ ἡ σύλληψις τῶν διευθυντῶν τῆς ἐν πτωχεύσει κρηματιστικῆς ἑταιρίας.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κύριος ὀνομάζετο Κερμαδέκ, εἶχε δὲ ἀγοράσει τὴν προηγουμένην τῆς πτώσεως τῆς ἑταιρίας ἡμέραν μετοχὰς ἀνερχομένας εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ὅλης περιουσίας του.

Ἐύρισκετο λοιπὸν ὁ δυστυχὴς εἰς μίαν ἐκ τῶν ψυχολογικῶν ἐκείνων στιγμῶν, καθ' ἃς ἡ ἠθικὴ ὀδὸν καὶ ἀγνοία ὑπερβαίνει πᾶν φυσικὸν μαρτύριον. Ἐξήλθε τοῦ κρηματιστηρίου κλονιζόμενος ὡς ἀσθενὴς ἀπὸ πολλοῦ κλινηρῆς, παρατηρήσας δὲ τὸν ἀμαρτηλάτην του, ὅστις ἐφαίνετο ἀναζητῶν αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μαινομένου ἐκείνου πλήθους, τῷ εἶπεν:

— Ὑπαγε, θὰ ἐπιστρέψω πεζός. Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύ, ἡ χιῶν ἐπιπτεν ἰνὰ πυκνὰς νιφάδας, πρᾶγμ' ὅπερ ὁ Κερμαδέκ ἐφαίνετο μὴ παρατηρήσας κτλ. Ἐβιάζε ταχέως, με ὀφθαλμοῦς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ εδάφους, ἀντιχαιρετῶν μηχανικῶς τοὺς μετὰ σεβασμοῦ χαιρετῶντάς τον.

— Μὲ χαιρετῶσιν ἀκόμη σήμερον, διενεοῖτο μετὰ πικρίας, ἀλλ' αὐρίον;.....

Φθάς εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Γ... ἔστη πρὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς εἰσοδοῦ οἰκίας πλουσίου ἐξωτερικοῦ. Ἦτο ἡ κατοικία του. Εἰς τὸ βάθος μεγάλης αὐλῆς ὑψοῦτο ὠραία ἐν γοθηκῷ ρυθμῷ ἡ κυρίως οἰκοδομὴ. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ταύτης ἐξετεινοντο οἱ σταυλοὶ καὶ τὰ γραφεῖα, ἄτινα συνεκοινώνουν μετὰ τῆς ἰδίας οἰκίας.

Ὁ Κερμαδέκ διηυθύνθη κατὰ πρῶτον πρὸς τὸ κεντρικὸν οἰκοδόμημα, ὡσεὶ ὅμως μετανοήσας, ἤλλαξε διεύθυνσιν.

— Πρὸς τί νὰ τὰς λυπήσω τίσον ταχέως, εἶπε. Θὰ εἶναι πάντοτε καίρις διὰ τὴν τρομερὰν ταύτην εἰδήσιν.

Διέσχισε τότε τὰ γραφεῖα του κατ' ἐπιφάνειαν ἤρεμος καὶ ἀπαθὴς καὶ ἐξήτησε παρὰ τοῦ πρώτου ὑπαλλήλου τὸ ταχυδρομικὸν τῆς ἡμέρας.

— Εὕρισκεται εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τοῦ κυρίου, ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος.

Ὁ Κερμαδέκ διηυθύνθη εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἦτο δωμάτιον σοβαρῶς καὶ ἀπερίττως διασκευασμένον, τὸ μόνον δ' ἀντικείμενον, ὅπερ ἐπέσπα τὴν προσοχὴν τοῦ εἰσερχομένου, ἦτο πανοπλία, ἀπὸ τῆς ποίας ἀνηρτῶντο ὄπλα παντοίας προελεύσεως, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ πᾶσι λίδιον φέρων τὰ σήματα ὑποκλιάρχου ὡς καὶ αἱ χρυσαῖ ἐπισημίδες τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ. Ἐν τῇ ἐστία πυρ ζωηρὸν ἀνέδιδε ζωηροτάτας ἐν τῷ δωματίῳ ἀναλαμπᾶς.

νὰ διαθρῦπτη τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλληνίδων, αἵτινες μετ' ὀλίγον θὰ δεχθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους των ὀμόφυλον διακεκριμένην διδάκτορα τῆς φιλολογίας.

ΜΕ ΤΙ ΟΜΟΙΑΖΕΙΣ

Ἄν εἶχες, φίλην, λεύκωμα, ἐκεῖ στὸ λεύκωμά σου μ' ἕνα γλυκὸ γλυκὸ φιλὶ καὶ λίγους στίχους ἢ τροελλῆ θάγραφα τὸ ὄνομά σου.

Ῥόδο κομψὸ ζωγραφιστὸ θὲ νάβαζα σιμά του (ἂν ἤξευρα ζωγραφικὴ) καὶ μιά μου λέξι μυστικὴ θὲ νάγραφα ἀπὸ κάτω.

Ἵσως καὶ θὰ τό, στολίζα μὲ λίγα ἀγκαθάρια κ' ἔτσι θὰ σοῦμοιαζε πολὺ, 'στὸ λέγω δίχως συστολή, 'στὸ λέγω δίχως κάρια.

Σοῦ μοιάζει τὸ τριαντάφυλλο, ἔχεις τὴν ὡμορφιά του μὰ εἶν' ἀκόμη πειὸ γλυκεῖα ἢ ζωηρά σου ἢ ματιὰ ἀπὸ τὴν μυρωδιά του.

Τοῦ κήπου μας σὺ'σαι χαρά, στολίδι καὶ ἔλπίδα καὶ τὸ χαμόγελό σου αὐτὸ μοιάζει λουλουδί ζήλευτό, μοιάζει τοῦ ἡλίου ἀχτίδα.

Ὁ Κερμαδέκ ἐκάθησε πρὸ τοῦ γραφείου του καὶ μετὰ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων, ἄτινα ἦσαν ἐσκορπισμένα ἐπ' αὐτοῦ, ἐξήτηε πυρετωδῶς ἐπιστολήν, ἣτις ἀναμφιβόλως περιεῖχε σπουδαιότατην εἰδήσιν, ἐὰν ἔκρινε τις ἐκ τῆς νευρικῆς ταραχῆς, μεθ' ἧς ἀπεσφραγίσθη. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε, «Μοὶ γνωρίζετε, ὅτι, ἵνα ἐπανορθώσητε διαφορὰς ζημίας, γενόμενας κατὰ καιροῦς εἰς τὴν περιουσίαν σας, ἀνηγγέλατε πᾶν τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς διὰ μετοχῶν τῆς Προεξοφλητικῆς Ἐταιρίας καὶ ὅτι, ἐὰν αἱ κρηματιστικαὶ ἐργασίαι τῆς 24ῆς τοῦ μηνὸς σᾶς εἶναι ἐπίσης ἐπιζήμια ὡς αἱ τῆς 22ας καὶ 23ης, εἴσθε κατεστραμμένος ἐντελῶς καὶ εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐξοφλήγητε οἰονδήποτε ἐκκρημῆ λογαριασμὸν σας. «Ἀναγνωρίζω, ὅτι εὕρισκεσθε εἰς δυσχερέστατον σημεῖον, ἀλλ' ἀδυνατῶ, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, νὰ σᾶς προτέλω ἀρωγός. Νυμφεφόμενος τὴν ἀδελφὴν μου, εἰσῆλθετε, παρὰ τὴν θέλησίν μου, εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ὡς γνωρίζετε καλῶς. Παρὰ τὴν θέλησίν μου ἔτι, ἐγκατελείψατε τὸν ἐν τῷ ναυτικῷ βαθμὸν σας τοῦ ἀξιοματικοῦ, θέσιν μερῖαν, ἀλλ' ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, ἵνα ἐπιδοθῆτε εἰς τὸ ἔμποριον, πρᾶγμ' ἀγνωστον δι' ὑμᾶς. «Ὅλα αὐτὰ δὲν σᾶς τὰ λέγω πρὸς ἠθικοποιήσιν, διότι ἐννοῶ, ὅτι ἡ στιγμή εἶναι ἀκατάλληλος καὶ ὅτι ἐκαστος εἶναι κύριος τῶν πράξεων του, ἀλλ' ἁπλῶς, ἵνα σᾶς δώσω νὰ ἐνοήσητε, ὅτι δὲν σκοπεύω νὰ πράξω δι' ὑμᾶς ὅ,τι θὰ ἔπραττον διὰ γαμβρῶν τῆς ἐκλογῆς μου. «Μὴ ἔχητε λοιπὸν οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐπ' ἐμὲ καὶ δεχθητε τὰς προσηρήσεις μου. «ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΘΑΡΕΝ»

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως ὁ Κερμαδέκ ἀφῆκε τὴν ἐπιστολήν νὰ πέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν του. — Α! ἀνεφώνησεν ἐν ὑστάτῳ ἀπελπιστικῷ ὀλοφουρμῷ. Τετέλεστα! Κοί ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν του, κλαίων ὡς παιδίον.

Ἐχεις τοῦ ῥόδου τὴν δροσιά, τὴν χάρι καὶ τὴν νιότην μὰ καὶ τ' ἀγκάθια... τί πολλὰ! ἐγὼ τὰ γνώρισα καλά, ἐγὼ τὰ εἶδα πρῶτην.

Ἄ! ναὶ τὰ ἐδοκίμασα τ' ἀγκάθια σου ἀλήθεια, Πές μου λουλουδί μου γλυκὸ γιατί'σαι κάποτε κακὸ καὶ μὲ κεντὰς στὰ στήθια;

Κρυσταλλία Χρυσοδέργη

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ ἀγγλῆμα τῆς Πάττη ψάλλει! Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερὶς γράφει τὰ ἀκόλουθα: «Μεταξὺ τῶν θαυμασίων τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1892 ἐν Σικάγῳ, θὰ ὑπάρχη καὶ μηχανικὸν ἀγγλῆμα, ὅπερ θὰ παριστᾷ τὴν Πάττη εἰς φυσικὸν μέγεθος. Αἱ χειρονομίαι καὶ ἰδιαιτέραι κινήσεις τῶν μυῶν τοῦ προσώπου τῆς ἠθοποιοῦ ἄναπαράγονται αὐτομάτως δι' ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ἀγγλῆματος θὰ ὑπάρχη φωνογράφον, ἐν ᾧ ἀπετυπώθη ἡ φωνὴ τῆς αἰδοῦ. Κατὰ συνέπειαν οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως θὰ ὦσιν εἰς θέσιν ν' ἀκούωσιν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τῆς Πάττη καὶ νὰ βλέπωσιν αὐτὴν πρὸ αὐτῶν.

19,989 προτάσεις γάμου. Τὸ πρακτορεῖον τῶν συνοικισίων τοῦ Βερολίνου, ὅπερ ἔχει ὑποκαταστήματα εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς πόλεις τοῦ κόσμου κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑνδεκαετίαν ἔλαβε 19,989 προτάσεις πανταχῶθεν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἐκ τῶν προτάσεων τούτων 12,707 προήρχοντο ἐκ γυναικῶν ζητουσῶν σύζυγον καὶ 7,282 ἐξ ἀνδρῶν. Ἡ νεωτέρα γυνὴ ἡ ζητήσασα σύζυγον ἦτο δεκαεξαετής, ἡ δὲ πρεσβυτέρα 72 ἐτῶν.

Γυνὴ διευθύντρια Μουσείου. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Κιέλφ Μουσείου γερμανικῶν ἀρχαιοτήτων ἀνετέθη κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἰς τὴν δεσποινίδα Ἰωάνναν Μέστορφ. Ἡ δεσποινὶς Μέστορφ περιήλθε τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὰς Σκανδιναυικὰς γείρας ἀσχολουμένη εἰς μελέτας ἀρχαιολογικὰς, διεκρίθη δὲ μεγάλως ὡς συγγραφεῖς ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ καὶ μυθολογίᾳ μεταφράσασα εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ πλείστα ἔργα τῆς ἀρχαιο-

Μετὰ παρέλευσιν στιγμῶν τινῶν ἠγέρθη καὶ ὡσεὶ λαθὼν ὑστάτην ἀπόφασιν εἶπε, σπογγίζων τὸν ἀπὸ τοῦ μετώπου του καταρρέοντα ἰδρώτα:

— Ὁ καιρὸς τῶν ἐνδοιασμῶν ἐτελείωσεν. Ἐγὼ ἀνάγκην θάρρους καὶ ἀποφασιστικότητος. Ἐτήμας παρευθὺς τὸν κώδωνα καὶ διέταξε τὸν παρουσιασθέντα ὑπρέτην νὰ καλέσῃ τὸν ταμία.

Οὗτος προσῆλθε φέρων μεθ' ἑαυτοῦ βιβλίον τι καὶ ὀνομάζετο Πέτρος Κορβάλ, ἦτο ὑπάλληλος εὐπόλητος, προσκεκολλημένος ἀπὸ διετίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Κερμαδέκ. Ἐργατικὸς, τακτικώτατος, εἶχε προσελκύσει τὴν συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ὅστις τὸν μετεχειρίζετο μᾶλλον ὡς φίλον ἢ ὡς ὑποδεέστερον. Δὲν ἐφαίνετο ἔχων οἰκογένειαν, ἄλλως τε ἡτό τὸσον ὀλίγον ὀμιλητικὸς, ὥστε οὐδεὶς ἐγνωρίζε τι περὶ τοῦ παρελθόντος του, ὡς ἦτο ἀγνωστος καὶ ὁ παρῶν ἰδιωτικὸς βίος του. Ἐν μόνον ἦτο γνωστὸν: ὅτι εἶχεν ἀρχίσει νέος ἔτι εἰς Παρισίους σπουδὰς ἰατρικῆς, ἄς αἴφνης ἀποτόμως ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ.

Ὁ ταμίας ἔχαίρετις μειδιῶν. — Δόσαίτε μοι, σᾶς παρακαλῶ, τὸν ἀριθμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ληξιπρωθέσμων γραμματίων τοῦ τέλους τοῦ μηνός.

— 195,654 φρ. καὶ 30 0/0, ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος, ἀφοῦ ἐσελίδω μέτρησε τὸ βιβλίον του.

— Τί ἔχετε εἰς τὸ ταμεῖον; — Δέκα πέντε χιλ. τετρακόσια εἴκοσι ἐπτὰ φρ. — Ὄστε, ἵνα ἐξοφλήσωμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός; — Θὰ ἔχητε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ μετρήσῃτε 180,227 φρ., ἀπήντησεν ὁ ταμίας ὑποκλινομένος. — Ἐκατὸν ὀγδοῦνκοντα χιλ. διακόσια εἴκοσι ἐπτὰ, ἐπανελάθεν ὁ κ. Κερμαδέκ. Ἐχει καλῶς κύριε ταμία

II Η ΑΗΣΙΣ

Ὁ Κερμαδέκ, μείνας μόνος, ἤρχισε νὰ σκέπτηται. Ἐλαβε καὶ πάλιν ἀνά χεῖρας τὴν ἐπιστολήν ἐκείνην, ἣν καὶ ἐκ δευτέρου ἀνέγνωσε.

λογικής των Σουηδών φιλολογίας. Παρέστη εις όλα τα αρχαιολογικά συνέδρια είναι μέλος πλείστον επιστημονικών εταιριών, τελευταίως δε εξέλεγε και επίτιμον μέλος της εν Βερολίνω ανθρωπολογικής εταιρίας. Από το 1873 διετέλει έφορος του εν Κιέλνω Μουσείου διαμένουσα εκεί διαρκώς.

Δεσποινίς δικηγόρος εν Ρουμανία Λίαν ευχάριστος εΐδησις διεβιβάσθη ημίν εκ Ρουμανίας. Η δεσποινίς Sarmisa Bilcesco τυχοῦσα κατά τὸ παρελθόν έτος εν Παρισίσις δικηγορικοῦ πτυχίου, έλαβε τήν άδειαν παρά της Ρουμανικής κυβερνήσεως να εξασκήση έλευθέρως τὸ επάγγελμά της εν τοῖς Ρουμανικοῖς δικαστηρίοις. Είναι η πρώτη γυνή εν Εὐρώπῃ η τυχοῦσα της διακρίσεως ταύτης. Η επιτυχία της δεσποινίδος S. Bilcesco άφίγει έλευθερον εις τὰς γυναίκας της Ρουμανίας τὸ δικηγορικόν στάδιον. Η Ρουμανία είναι τὸ εικοστόν πέμπτον κράτος της υφ'ήλιου και τὸ πρῶτον εν Εὐρώπῃ, όπερ επιτρέπει έλευθέρως τήν εξάσκησιν τῷ επάγγελματός τούτου πρὸς τὰς γυναίκας.

Δεσποινίς βραβευομένη εις τὸν διαγωνισμόν τοῦ Cobden-Club. Τὸ κατά τριετίαν διδόμενον μέγα βραβεῖον εν Λονδίνω παρά τοῦ Cobden-Club εἶς 25 χιλ. φράγκων έλαβε κατά τὸ έτος τοῦτο η νεαρά δεσποινίς Victoria Seans. Τὸ βραβευθὲν θέμα της έφερεν ὡς τίτλον: «Α! συνέπειαι τῶν αγγλικῶν νόμων ἐπὶ τῶν εργοστασίων ὑπὸ έμπορικὴν και βιομηχανικὴν ἔποψιν».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Ε. Βάρναν. Φράγκα χρυσᾶ 100 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν· θὰ σὰς εἶδομεν μετὰ πολλῆς ευχαριστήσεως.—Κον Γερ. Π. Κ. Κεφαλληνίαν. Δραχ. 75 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν· οὐδέποτε η κ. Μαρ. Γ. απέστειλε στρατιώτην.—Κον Π. Μ. Γαλαξειδίον. Δραχ. 75 ελήφθησαν· η κ. Παρρέν θέλει σὰς γράψῃ εὐθὺς ὡς επανέλθῃ.—Κον Δ. Μ. Χίον. Παρὰ ταχυδρομίου ελήφθησαν φρ. χρ. 100 παραγγελλία σας εξετελέσθησαν.—Κον Δ. Τ. Ζαγαζίκιον. Αἰγυπτιακὴ επιταγή εκ φρ. χρ. 120 ελήφθη, μωρίας ευχαριστίας.—Κον Ε. Π. Μ. Ίθάκην. Δρ. 20 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν.—Κον Ε. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Συνδρομὴν στέλλετε ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς διὰ γραμματοσήμων αἰγυπτιακῶν ἢ διὰ τοκομεριδίου ἑλληνικοῦ δανείου.—Κον Λ. Μ. Λέουθα Βεσσαραβίαν. Χρήματα ελήφθησαν πρό πολλοῦ παραγγελλία σας εξετελέσθησαν.—Κον Θ. Β. Ἀδριανούπολιν. Ἐληφθησαν φρ. χρ. 45,50 παρά τοῦ ἐνταῦθα κ. Α. Σ., οὐχὶ δὲ και τὰ ἐπιλοιπα παρά τοῦ αὐτοῦ κ. Κ. Σ.—Κον Α. Χ. Α. Βῶλον. Δραχ. 20 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν.—Κον Ν. Γ. Κων/πολιν. Παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας ελήφθησαν 310 φρ. χρ., ἀναμένονεν ἀνυπομόνωσ ὑπόλοιπον.—Κον Μ. Α. Ζ. Αἰγαλὸν Σάμη. Δραχ. 20 ελήφθησαν. Ευχαριστούμεν.—Κον Η. Γ. Μανσοῦραν. Ἀναμένονεν εισπράξεις.—Κον Χ. Π. Μ. Σαράντα Ἐκκλησιαίς. Ἐπιστολαί σας μετὰ

ποιήματος ελήφθησαν· θὰ σὰς ἀπαντήσῃ η κ. Παρρέν.— Αἰδεσιμώτατον Γ. Βουδαπέστην. Πρό πολλοῦ ελήφθησαν· ευχαριστούμεν.—Κον Ν. Χ. Μεθ' εἰς ἀμνηρον πένης μητρός δύναται τις να φέρῃ πῖλον εκ μέλανος τουλίου. Δύναται τις μετὰ παρελευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ πένης να στέλλῃ και να λαμβάνῃ ἐπισκεπτήρια.—Κον Μ. Γ. Κύμην. Δραχ. 14,60 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν.—Κον Μ. Π. Ζάκυνθον. Οὐδὲν ἡμερολόγιον τοῦ 1891 ὑπάρχει πλέον. Δρ. 10 ελήφθησαν, ευχαριστούμεν.—Κον Ε. Ρ. Κέρκυραν. Ὁ σύζυγος ὀφείλει να κάμῃ τήν ἐπίσκεψιν, ἐάν ἐπιθυμῆτε τὰς σχέσεις των.—Κον Μ. Κ. Μ. Χανία. Πράγματι ἀπολέσθησαν.—Κον Α. Ε. Δ. Σύρον. Δὲν δύναμεθα να τὸ δημοσιεύσωμεν.—Κον Ι. Α. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Θὰ σὰς ἀπαντήσῃ η κ. Παρρέν.—Συνδρομητρία. Ἐάν εἶχατε τὸ ὄνομά σας ἡδυνάμεθα να σὰς ἀπαντήσωμεν.—Κον Ο. Α. Γ. Λευκάδα. Συνδρομὴ σας ελήφθη.— Δεύθυνον Ἐφημ. «Θήρας». Μόνον τὰ τοῦ τρέχοντος ἔτους φύλλα θέλομεν ευχαρίστως σὰς ἀποστέλλει, τὰ τοῦ παρελθόντος ἐδέθησαν ὅλα εις σώματα.—Κον Κ. Π. Κ. Πάτρας. Περίεργος ἢ ἄγνοιά σας· δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι διεκόπη ἡ Ἐφημ. ἐπὶ μῆνα;—Κον Φ. Β. Σύρον. Ἡ Παρισινὴ θέλει γράψῃ τὰ νεώτερα περὶ γυναικεῖου κόσμου.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς διατηροῦνται ἄνευ πάγου οἱ ἰχθύς. Δύναται τις να διατηρήσῃ κατά τοὺς φεδερὸς τούτους καύσωνας τοὺς ἰχθύς νωπούς ἐπὶ 2—3 ἡμέρας ὡς ἐξῆς. Ἀφαιρεῖτε τὰ ἐντόσθια τῶν ἰχθύων και πλύνετε αὐτοὺς καλῶς· ἀκολούθως τοὺς στεγνόνετε σπογγίζοντες διὰ καθαροῦ ὑφάσματος, να ἀφαιρηθῇ ἐντελῶς ἡ ὑγρασία και ἐπιπάσετε κatóπιν δι' ἀφθόνου σακχάρους καθ' ἐκάστην. Εἰς μίαν ὀκτῶν ἰχθύων 100 δραμ. σακχάρους ἀρκοῦσιν· ἐάν ἐπιθυμῆτε προσθέτετε και κοχλιάριον σοῦπας ἁλατος διὰ να εἶναι πλέον εὐγευστοί.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κολοκυνθάκια κεφτέδες. Λαμβάνετε 100 δραμ. κολοκυνθάκια τὰ βράζετε καλῶς και τὰ περᾶτε διὰ σίτας. Ρίπτετε ὀλίγην γαλέταν κοπανισμένην ἢ ὡς ὀλίγον τυρὸν ζυσμένον και τὰ ζυμώνετε. Ἀκολούθως σχηματίζετε εις κεφτέδες και τοὺς τηγανίζετε ἐντὸς ἀφθόνου βουτύρου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ἀριστοῦχος Ἑλληνίς, διδάσκουσα και τήν Γαλλικὴν γρηεὶ παραδόσεις. Συνιστάται θεσμότατα παρ' ἡμῶν. Πληροφορίαι εις τὸ γραφεῖόν μας.

— Πῶς ἡδυνήθη, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, να ἐλπίσω, ἔστω και πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ σκληρὸς και ἀπάνθρωπος ἐκεῖνος γέρον ἤθελε συγχινηθῇ. Ἐάν εἰργάσθῃ ὁ Κλοαρέν μετ' ἀπογνώσεως, ὅπως ὁ καταστραφεὶς ἐμπορικὸς οἶκος τοῦ πατρὸς του ἀνακτήσῃ τήν προτέραν αὐτοῦ φήμην και λαμπρότητα, οὐδέποτε ὅμως συνεκινήθη διὰ πᾶν ὅτι ἦτο ζένον πρὸς τὸν σκοπὸν του τοῦτον. Διὰ τήν ἀδελφὴν του Μαρίαν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε γενναῖος, ἀφοῦ και ἐξεπαίδευεν αὐτὴν εις τὴν ἀριστοκρατικὴν μονὴν τῶν Οὐρσολίνων, ἐν ἣ ὅλαι αἱ θυγατέρες τῶν εὐγενῶν ἀνετρέφοντο.

Ὅταν ὅμως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτῆς ἐτέθη τὸ ζήτημα της ἀποκαταστάσεώς της, ὁ Κλοαρέν, πάντοτε τήν ἐμπορικὴν τοῦ οἴκου του προαγωγὴν ἔχων ὑπ' ὄψει, διενεῖτο, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του, ὠραία και θελκτικὴ ὡς ἦτο, ἤθελε βεβαίως νυμφευθῇ μετὰ κε φαλαιούχου τινὸς πλουτοῦ, μεθ' οὗ οὗτος ἤθελε συνεταίρισθῇ, ὅπως δώσῃ εις τὸν οἶκόν του τὴν γιγαντιαίαν ἐκείνην επέκτασιν, ἣν ἀπὸ ἐτῶν εἶχεν ὄνειροπολήσει.

Μεγάλῃ λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ ὀργὴ και ἡ ἀπογοήτευσίς τοῦ, ὅταν ἡ ἀδελφὴ του τῷ ἐγνώρισεν, ὅτι ἐπεθύμει να νυμφευθῇ τὸν ὑποπλοίαρχον τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ δὲ Κερμαδέκ, τὸν ὅποιον ἠγάπα και ὅστις πολὺ ἀπεῖχε τοῦ να εἶναι κάτοχος της περιουσίας, ἣν ὁ Κλοαρέν ὄνειροπόλει.

Ἐδοκίμασε να πολεμήσῃ τὸν γάμον τοῦτον. Πλὴν εις μάτην. Ἡ κόρη ἦτο ἤδη ἐνήλιξ και ἐλευθέρα να διαθέσῃ τήν χεῖρά της κατά βούλησιν. Ἐναγκάσθη λοιπὸν να ὑποχωρήσῃ. Ἀλλὰ καιρίως προσβλήθεις ἐν τῷ αὐθαίρετῷ και ἐγωιστικῷ χαρακτήρῳ του, ἀπεποιήθη νὰ παρευρεθῇ εις τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, ἀλλ' οὔτε προσέθηκεν ὄδον εις τὴν πενιχρὰν περιουσίαν, ἣν ἡ ἀδελφὴ του εἶχε κληρονομήσει παρά τῶν γονέων της.

Πᾶσα σχέσις μετὰ αὐτοῦ και τῶν νεονύμφων εἶχεν ἐντελῶς διακοπῇ. Ὅταν δὲ ἡ κ. δὲ Κερμαδέκ τῷ ἐγνώρισε τὴν γέννησιν της θυγατρὸς της, οὗτος τῇ ἐγραψεν ἐπιστολὴν συγχαρητήριον ἐντελῶς ζηρὰν και τυπικὴν. Μίαν ὅμως τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ οὗτος μετέβαινε δι' ἐμπορικὰς του ἐργασίας εις τι κατάστημα, κεῖνον ἐν τῇ συνοικίᾳ,

ἐν ἣ κατῴκει ἡ ἀδελφὴ του, συνήντησε καθ' ὁδὸν αὐτὴν ὀδηγοῦσαν ἀπὸ της χειρὸς τὸ μικρὸν και χαριτωμένον τετραετὸς θυγάτριόν της. Ἡ νεαρά γυνὴ, ἀναγνωρίζουσα τὸν ἀδελφόν της, ὄν ἀπὸ πενταετίας δὲν εἶχεν ἴδει, ἔστη ἐκπληκτος και μετὰ δειλίας ἀνεφώνησε:

— Καλὴν ἡμέραν, Σεβαστιανέ!

Ἐκεῖνος μόλις τῇ ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμόν. Στραφεὶς ὅμως πρὸς τὴν μικρὰν κορασίδα, ἣτις πεφοβισμένη συνεσπερούτο πλησίον της μητρός της, ἠρώτησε με ὕψος δὺστροπον:

— Εἶναι ἡ μικρά σου; — Ναι, ἡ Μαγδαληνὴ μου.

— Καὶ διατί δὲν μοὶ τὴν ἔφερες ποτε να τὴν ἴδω, εἶπεν ἀνεψιῶν ἡδῃ μετὰ στοργῆς τὴν ὠραίαν κορασίδα. Θέλεις να ἔλθῃς αὐριον μαζί της να γευματίσωμεν;

— Ευχαρίστως, ἀδελφέ μου, εἶπεν ἡ κ. δὲ Κερμαδέκ, ἐκπληκτος διὰ τὴν αἰφνιδίαν ταύτην μεταβολὴν τοῦ ἀδελφοῦ της.

Τὴν ἐπαυριον μῆτηρ και θυγάτηρ γευματίζον παρά τῷ Κλοαρέν, ὅστις ἀπὸ της ἡμέρας ταύτης ὑπεβλήθη εις πᾶσαν θυσίαν, ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερον ἔχῃ πλησίον του τὴν μικρὰν. Αὐτός, ὄν οὐδεὶς εἶχεν ἴδει ποτὲ μειδιῶντα, ἐγέλα ὡς τρελλὸς διὰ τὰς εὐφουλογίας τοῦ ξανθοδοστρύχου ἐκείνου κορασίου, εις τοῦ ὀποῦο και τὰς ἐλαχίστας ἰδιοτροπίας μετ' ευχαριστήσεως ὑπετάσσετο.

— Πρέπει ἐν τούτοις να ἀσχοληθῇ τις διὰ τὸ μέλλον της μικρᾶς αὐτῆς, εἶπεν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὴν ἀδελφὴν του. ἦτις ἔστρεψε πᾶραυτα πρὸς αὐτὸν βλέμμα περιδάκρυ. Ἠτοιμάζετο να τὸν ευχαριστήσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος τὴν διεκόψεν ἀποτόμως:

— Μὴ με ευχαριστῆς, τῇ εἶπεν. Ὅ,τι θὰ κάμω διὰ τὴν ἀνεψιάν μου τὸ θεωρῶ καθῆκόν μου. Καίτοι αὐτὴ δὲν ὀφείλει τὸ ὄνομά μας, ἔχει ὅμως ὀλίγον εκ τοῦ αἵματός μας εις τὰς φλέδας της. Ἐχει λοιπὸν ἀνάγκην προικῆς, διότι να σοὶ εἶπω τὴν ἀλήθειαν δὲν νομίζω, ὅτι δύναται να ἐλίξῃ πολὺ ἐπὶ τὸν πατέρα της. Ἴδου τὸν φακέλλον τοῦτο. Περιέχει ἑκατὸν χιλ. φρ. Λάβε τα. Μέχρις οὐ νυμφευθῇ, τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοκίζόμενον θέλει διπλασιασθῇ. Δὲν θὰ εἶναι βεβαίως πλούσια νύμφη, ἀλλὰ θὰ δυνηθῇ τοῦλάχιστον να ἀποκατασταθῇ ἀξιοπρεπῶς. (ἀκολουθεῖ)